

Publicerad 2011-12-05 19:16 av rymdkaos

Ibland är livet så hopplöst ologiskt orättvist. Så fruktansvärt att inte ens tankarna kan tänka hur något så hemskt kunnat hända.

Bodhi

Så tog världen en underbar människa
i sina händer och kvävde henne tillslut

Jag är

Tacksam är jag för att fått dela några stunder med henne
hon var så nära till skrattet
hela visdomen bodde i hennes leende

Hon lagade tacos till alla tonåringar i huset
och pratade alltid med mig och jag blev varm
i magen för hon var som en mamma, hon brydde sig om mig också

Femtio år när havet tog henne

Mamma

fru

präst

vän

scoutledare

människa

Kämpade för livet i kalla vågor

Inte kände jag dig nära men du fanns alltid där

Du tog dig alltid tid

vi pratade och varje sekund njöt jag av att få vara i din starka närvaro

Du kommer att vara förevigt saknad, Bodhi

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren rymdkaos med Poeter.se id #37011 innehar upphovsrätten